

BIJDRAGE TOT DE MYCOLOGISCHE FLORA VAN NEDERLAND

DOOR

DE CONSERVATRICE DER NED. MYCOL. VER.
(VERVOLG OP DE IN NED. KRUIDK. ARCH. 1926 GEPUBLI-
CEERDE NIEUWE AANWINSTEN DER BASIDIOMYCETAE).

Basidiomycetae.

Eubasidiae.

Agaricaceae.

Leucosporeae.

Omphalia.

O. campanella Batsch. Elenchus, p. 74, (*Agar.*); Fries
Syst. Myc. p. 166, Hym. Eur. p. 162; Cooke III, t.
377; Sacc. Syll. Fung. V, 327; Wint. Kr. Fl. I, 742.

Syn: *Ag. fragilis* Schff. Icon. t. 230.

Hoed, steel en lamellen geel gekleurd. Hoed tot 15 mm
breed, diep genaveld, aan den rand gestreept, eenigszins
kleverig; steel tot 2 cm lang en 2 mm breed, zeer kleverig;
lamellen vrij dicht bijeen, sterk aflopend, aderig verbonden.
Vleesch wit. Sporen kleurloos, eivormig, 4—5 μ , eenigs-
zins ruw van oppervlakte, basidiën 2-sporig.

Gevonden te Vierhouten op het Eibertjespad op den
grond in eenige exx. den 7den Nov. 1927 door mevr.
J. Hannivoort-Adriani.

Zij is voor de Flora Batava afgebeeld.

Pleurotus.

Pl. unguicularis Fries Elench. I, p. 24, Icon. t. 89, f.

4, Hym. Eur. p. 180; Kickse p. 160; Sacc. Syll. Fung. V, 378; Wint. Kr. Fl. I, 731.

Hoed tot 1 cm groot, nagelvormig, met zeer kort steelvormig uiteinde uit de schors te voorschijn komend; in opgedroogden toestand achterover liggend met de witte lamellenzijde naar boven gekeerd. Bij vocht de hoed gelatineus en grijsachtig met de lamellen doorschijnend, waardoor de hoed gestreept lijkt. Bij opdrogen is de kleur groen-zwartachtig. De lamellen staan wijd uiteen en zijn breed. Sporen kleurloos, elliptisch-eivormig, iets ruw, $4-5 \times 2$, 5μ . Basidiën 4-sporig.

Gevonden op takjes van linde te Haarlem 30 Dec. 1927 en later door G. L. v. Eyndhoven. Zij is voor de Flora Batava afgebeeld.

Russula.

R. citrina Gill. var. *violeipes* Quél. = *R. amoena* Quél. f. *violeipes* (Quél.) Maire in Bull. Soc. Myc. 1910; Cost. et Duf. nr. 522, p. 63; Bigeard, Flore p. 197 forma et aff. *R. amoena* Q. Singer in Hedwigia Bd. LXVI, Heft 3—4, p. 251.

Hoed 8 cm breed, iets kleverig, geel met wat groen; steelforsch 2 cm dik en 12 cm lang, wit-geel met duidelijke lila vlekken. Lamellen lichtgeel, breed. Vleesch wit, smaak niet scherp.

Deze soort werd in een enkel ex. gevonden op de Exc. der N.N.V. te Assen op het bekende Cornus suecica plekje te Zeijen den 28 Aug. 1927 door één der damesleden.

Ochrosporeae.

Inocybe.

I. geophylla Sow. var. *nigro-fibrillosa* nov. var. difert a typo ob pileo et stipite nigro-fibrilloso.

Habitat in fossis profundis obscurisque sylvarum „Assen” mens. Oct. 1927, Leg.: W. J. Staal.

Zij is in een fraaie tekening voor de Flora Batava vastgelegd.

Flammula.

F. ochrochlora Fries, Monogr. I, p. 397, Icon. t. 120, f. 2, Hym. Eur. p. 252; Cooke III, t. 616; Sacc. Syll. Fung. V, 827.

Paddenstoel in dichte groepjes bijeen groeiend. Hoed 3—5 cm breed, eerst strookleurig, groen wordend, dikvleezig, eerst bolrond, dan uitgespreid, kleverig, iets schubbig. Jonge exx. met een witte cortina als bij een *Hypholoma*. Lamellen eerst wit, dan groen, ten slotte bruinachtig. Sporen licht-bruin elliptisch, $6-7 \times 4 \mu$. Cystiden aan de lamellensnede $48 \times 10 \mu$.

Zij werd in groote hoeveelheden bijeengroeiend gevonden den 26sten Oct. 1927 door den Heer G. D. Swan, de Veye, arts te ter Apel aldaar bij de fabriek voor weefspoelen, in een kuil, waarin zaagsel was geworpen van Zweedsch beukenhout en Duitsch berkenhout.

Zij is in een fraaie teekening voor de Fl. Bat. vastgelegd.

Tubaria.

T. paludosa Fries Monogr. I, p. 397, Icon. t. 129, Hym. Eur. p. 270; Cooke III, t. 484; Sacc. Syll. Fung. V, 873; Wint. Kr. Fl. I, 663.

Hoed blijvend, vochtig-kleverig, ongestreept, 2,5 cm breed, geel-bruin; steel zelfde kleur, bovenaan witberijpt, zeer dun, 8 cm lang; lamellen kaneelkleurig, dicht bijeen. Sporen bruin, elliptisch $8-9 \times 5 \mu$; geen cystiden gevonden.

Deze soort is m.i. geen *Tubaria*, doch wat habitus betreft een zuivere *Galera*, sprekend gelijkend op *G. tenera*, waar zij van afwijkt door de vochtige-kleverige hoedhuid en door de veel kleinere sporen.

Zij werd gevonden den 29sten Oct. 1927 op opgespoten terrein bij de Staart te Dordrecht, door Drs. B. M. Hoeks in een enkel ex. voor de afbeelding niet meer geschikt.

Polyporeae.**Polyporus.**

P. floriformis Qué1. in Brés. Fung. Trid. p. 61, t.

LXVIII; Ricken, Vad. nr. 1483; Kallenbach in Adna Bd. 4/5, nr. 7, pl. 15, f. 7; Sacc. Syll. Fung. VI, 102.

Uit een gemeenschappelijke basis ontstaan in veel exx. groeiende, witte steellooze hoeden, die met radiale lijnen en voren zijn bedekt. Hoed tot 5 cm lang en breed, aan den rand gezoomd. Substantie kurkig-lederachtig, zuur van smaak. Poriën wit, kort, klein, rond, bij ouder worden ingescheurd of gewimperd. Sporen $4 \times 2 \mu$.

Zij werd in Aug. 1927 gevonden door den Heer C. L. v. d. Gen in een kelder te Amsterdam op hout van ? groeiende.

Zij is voor de Fl. Batava afgebeeld.

P. trabeus Rostk. l.c. IV, p. 159, t. 28; Fries, Epicr. p. 434, Hym. Eur. p. 547; Ricken, nr. 1511; Sacc. Syll. Fung. VI, 112; Wint. Kr. Fl. I, 433.

Hoed verschillend in grootte en vorm, bij vocht doorschijnend, meestal half cirkelrond, 5—8 cm en veel hoeden dakpanachtig boven elkaar groeiend. Vleesch eerst week, kurkig opdrogend, ruw, geelachtig-wit, niet gezoomd met stompen rand. Buisjes wit, kort; poriën rond, soms uitgerekt getand.

Zij werd in Juli 1927 gevonden aan coniferenhout te Hengelo door Ir. A. C. Schweers.

Polystictus.

P. cinnamomeus Jacq. Collect. I, p. 116; Mich. I, p. 362; Brés. Fung. Trid. p. 88, t. 99 (*Polyporus*); Rick. nr. 1515; Kallenb. in Adna Bd. 4/5, nr. 63, pl. 17, f. 6; Sacc. Syll. Fung. VI, 210.

Hoed fraai zijdeachtig glanzend, kaneelbruin met donkerder zoomen, vlak trechtervormig, diep genaveld, vooral bij jonge exx.; steel kaneelbruin, fluweelig aanvoelend, ongelijk dik en dikwijls vertakt. Poriën jong lichtgrijs, groenachtig wordend, bij ouderdom bruin, vrij wijd uiteen, 5—6 hoekig. Substantie kurkig-lederachtig.

In groote massa's bijengroeiend gevonden door leden

van N. J. N. te Hengelo 8 Sept. 1927 in dennenbosch op plaats waar veel betonafval was neergeworpen. (De literatuur geeft als groeiplaats loofbosschen). Zij is voor de Fl. Bat. afgebeeld.

Ofschoon de kleur ongetwijfeld anders is dan van *P. perennis*, geloof ik toch (ook Brésadola), dat het een standplaatsvorm van deze soort is, veroorzaakt door de inwerking van het daar neergeworpen beton.

Hydnaceae.

Hydnum.

H. stipatum Fries Syst. Myc. p. 425, Icon. t. 194, f. 2, Hym. Eur. 617; Rea p. 646 (*Odontia*) Sacc. Syll. Fung. VI, 446; Wint. Kr. Fl. I, 369.

Paddenstoel wit-of geelachtig, korstvormig aangegroeid, groote plakken vormend, vlokkelig, de rand steriel, soms verdikt en viltig; stekels hoorntjesvormig, dicht opeen, stomp en getand; sporen langwerpig, $3-6 \times 2-4 \mu$. Op afgevallen takken en stompen van loofhout. Gevonden door Ir. P. J. Hoogland in Meyendel, Wassenaar, Aug. 1925. Zij werd gedetermineerd door wijlen Dr. Lars Romell te Stockholm.

Leiden, 's-Rijksherbarium.

C. COOL.

Deze achtste bijdrage van Mej. Cool moet helaas de laatste zijn. De onverbiddelijke Dood heeft ook aan dit werkzame leven een einde gemaakt.

Elders zullen haar verdiensten als mycologe herdacht worden; hier zij enkel gememoreerd, dat Mej. Cool gedurende de tien jaar dat zij lid der Redactie-commissie was, het hare gedaan heeft voor het mycologisch gedeelte van het Archief. Wij moeten haar missen, maar vergeten zullen wij haar niet.